

gøre opmærksom paa, at saa vidt jeg kan se, indeholder Forslaget § 2 med Hensyn til Vurdering af Skovene en noget anden Regel end den, Finansministeriet hidtil har givet for Vurdering af Skovjord. Hvis Bestemmelsen skal forstaaes, som jeg har forstaaet den, at Skovjorden skal vurderes under Hensyn til den Skov, der er paa den, saa tror jeg, det vil være formaalstjenligt at overveje, om vi ikke skulde lave det om, saaledes at vi holder os til den gamle Regel. Jeg har haft Lejlighed til at se en Skov, som var en meget daarlig Skov. Der stod nogle gamle forkrøblede Egetræer, de stod langt fra hinanden, og i Bunden var der en Bunke Buske, Hassel og vilde Roser og saadant noget. Samme Dag havde jeg set en fortrinlig Skov med de forskellige Aldersklasser af Træer paa, og den skovkyndige, som var med paa Turen, erklærede, at den daarlige Skovs Jord og Klima var bedre end den anden Skovs. Derfor er det min foreløbige Betragtning, at det vilde være uheldigt ved at sætte en lav Jordværdi, hvor der var daarlig Skov, at begunstige en daarlig Drift af Skovene til Skade for dem, der har drevet deres Skove godt. Men det er et Spørgsmaal, vi kan overveje, og da den højtærede Finansminister — hvis jeg da ikke har forstaaet det forkert — tidligere har givet Regler for Skovvurdering, som gik ud fra et andet Synspunkt, antager jeg heller ikke, det bliver vanskeligt at komme til Forstaaelse med den højtærede Minister om dette Spørgsmaal.

Maa jeg for øvrigt sige med Hensyn til Fordelingen af Udgifterne, i dette Tilfælde Grundskylden, mellem forskellige Kommuner, at ikke saa faa eller de allerfleste af vore Skove er saa store, at de ligger i flere Kommuner, og man skal saa fordele — i dette Tilfælde Grundskylden — mellem de forskellige Kommuner. Ogsaa set ud fra det Synspunkt tror jeg, det vilde være uheldigt, om man valgte den Fremgangsmaade — hvis jeg forstaaer den rigtigt —, at Skovgrunden skal vurderes under Hensyn til den Træbestand, der staar paa den. Thi ved den Fremgangsmaade vil Resultatet blive, at hvis Driften er saadan, at i een Kommune vil væsentlig de gamle Træer komme til at staa, medens Nyplantningerne er i en anden Kommune, vil den Kommune, som har Nyplantningerne, faa en forholdsvis meget lavere Grundskyldsværdi at ligne sin kommunale Skat paa end den, der har Træbestanden. Vi har det Forhold med Ejendomsskylden nu, at Ejendomsskylden i de enkelte Kommuner afhænger af, hvordan Træbestanden er. Jeg synes, at naar Skoven

danner et samlet Driftshele, vilde det være rimeligt, om Værdien, navnlig naar der er Tale om Grundskyld, fordeltes lige i Forhold til Grundens Værdi mellem de forskellige Kommuner. Men det vil blive noget vanskeligt, synes jeg, hvis man gennemfører Bestemmelsen om Vurdering af Skovene, saaledes som den er formuleret i § 2.

Spørgsmaalet om Fradrag for Forbedringer skal jeg ikke udtale mig om. Denne Sag kommer sikkert i Udvalg, og vi kan drøfte Spørgsmaalet der. Der kan gøres forskellige Synspunkter gældende med Hensyn til, i hvor stor Udstrækning man skal tage Hensyn til Forbedringer, men det skal jeg ikke komme nærmere ind paa her.

Der findes i Lovforslagets § 6 en Bestemmelse, der lyder saaledes: „Finansministeren bemyndiges til at indrømme velgørende Stiftelser og andre Institutioner med almenyttigt Formaal hel eller delvis Fritagelse for Grundskyld.“ Denne Bestemmelse vil jeg henstille, at vi tager op til indgaaende Overvejelse i det Udvalg, som faar med denne Sag at gøre. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det vil være rigtigt at udvide den en Del, og jeg vil gerne nævne et Par Tilfælde, hvor jeg synes, at Almenvellet kræver, at der gives Finansministeren en vis Ret til at indrømme hel eller delvis Fritagelse.

Halvanden Mil fra København ligger Frederiksdal Skov, som ejes af et lille Fideikommis. Denne Skov er i Virkeligheden en offentlig Park for Befolkningen i København og Omegn — saaledes stiller Ejeren sig —, og jeg synes, at denne Skov i høj Grad har Hensyn til Almenvellet. Jeg kunde tænke mig, at den højtærede Finansminister fik Bemyndigelse til i et saadant Tilfælde at give visse Skattelempler. Eller jeg skal nævne Dyrehaven, som ganske vist er Statsejendom; men hvis vi skulde vurdere den efter, ikke hvad den er, men hvad den kunde udbringes til, altsaa ved en god Anvendelse, vilde Værdien blive betydeligt højere. Det kommer naturligvis an paa, hvad man forstaaer ved en god Anvendelse; jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at den Anvendelse, der nu gøres af Dyrehaven, er god; men der er ingen Tvivl om, at der er Spekulanter, som vilde mene, at de kunde faa betydeligt mere ud af en Del af Dyrehaven, og at det vilde være en bedre Anvendelse. En betydelig Del af denne Lystpark vilde man sikkert kunne afhænde til meget høje Priser ikke pr. ha, men pr. Kvadratmeter. Men at indlade sig derpaa vilde jeg synes vilde stride imod Hensynet til Almenvellet. Jeg